

Svar (25/1 02)**Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):**

Der er flere grunde til at nedlægge Vandfonden. Jeg kan konstatere, at fonden i perioden siden dennes oprettelse i 1997 har haft store problemer med at bruge de bevillinger, der har været afsat på finansloven. For mig er det et klart signal om, at konstruktionen med Fonden ikke er hensigtsmæssig. Derudover er det min opfattelse, at afholdelse af udgifter til imødegåelse af vandværkernes eventuelle forureningsproblemer ikke nødvendigvis er en offentlig opgave men først og fremmest en opgave for anlæggets ejere/brugere. Og endelig har det for at sikre finansiering af de områder, som regeringen prioriterer højt været nødvendigt at finde besparelser andre steder. Nedlæggelsen af Vandfonden medfører en besparelse på 37,7 mio. kr. i 2002.

Konsekvensen af nedlæggelsen er naturligvis, at der ikke er en offentlig pulje, som de små vandforsyninger kan søge støtte fra i forbindelse med forureningsproblemer. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg allerede har sagt flere gange i denne forbindelse nemlig, at hvis der i fremtiden skulle vise sig at være helt særlige problemer med forureningstruede vandværker, der ikke kan løses lokalt af ejere/brugere, vil jeg være villig til at overveje, om der er behov for målrettede, offentlige initiativer.

Jeg kan oplyse, at jeg ikke har drøftet nedlæggelsen med medlemmerne af Vandrådet, som administrerer Vandfonden.

I forbindelse med offentliggørelsen af nedlæggelsen har jeg telefonisk kontaktet formanden for at underrette hende personligt og for at takke for det arbejde, som rådet har udført.

Spm. nr. S 365

Til miljøministeren (16/1 02) af:
Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren (med henblik på eventuel forespørgsel) fremlægge begrundelserne for og konsekvenserne af at nedlægge Den Grønne Fond og hvilke videnskabelige og økonomiske omkostninger, dette vil have, fordele (herunder økonomiske besparelser) der kan opnås, og

hvad Den Grønne Fond har svaret regeringen på forslaget om nedlæggelse?«

Begrundelse

Regeringen er kommet med en længere liste over råd, nævn og centre, som skal nedlægges eller sammenlægges. Udover nogle generelle henvisninger til behovet for prioriteringer, knopskydning og overflødige smagsdommere, er der ikke fremkommet nogen egentlig argumentation for, hvorfor det ene eller det andet udvalg, nævn eller center skal nedlægges og sammenlægges. Spørgeren har derfor stillet en række spørgsmål for at få regeringens begrundelse frem i alle de konkrete tilfælde, hvor der foreslås forandringer.

Svar (25/1 02)**Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):**

Den Grønne Fond har støttet en række sympatiske projekter, men i en situation, hvor der skal prioriteres uhyre skarpt, mener jeg, at pengene kan anvendes til mere væsentlige formål. Det var i sin tid tanken at Fonden skulle hjælpe aktiviteter i gang i forventning om, at når aktiviteterne havde fået fodfæste lokalt, ville der være vilighed til at videreføre dem på basis af lokal finansiering. De grønne guider er et eksempel på, at dette ikke er lykkedes. Lokalt er de ikke blevet prioriteret så højt, at der er blevet afsat tilstrækkelige midler til dem.

Nedlæggelsen af Fonden betyder naturligvis, at der ikke er en offentlig pulje til rådighed til de lokale, grønne projekter. Men jeg mener ikke at det i den nuværende situation skal være en statslig opgave at sikre den type projekter.

Nedlæggelsen af Den Grønne Fond indebærer en besparelse på 26 mio. kr. i 2002.

Jeg kan oplyse, at jeg ikke har drøftet nedlæggelsen med Den Grønne Fonds bestyrelse.

I forbindelse med offentliggørelsen af nedlæggelsen har jeg telefonisk kontaktet formanden for at underrette hende personligt og for at takke for det arbejde, som bestyrelsen har udført.